

чен завършек и своеобразна кулминация на програмата бяха съзерцателните философски песни оп. 80, цикъл „Приглушени песни“ от Любомир Пипков, които намериха своя пръв верен тълкувател и изпълнител в лицето на хора и на В. Арнаудов.

Годишнината на Рахманинов (Четири песни оп. 15) и на Бритън бяха отбелязани със същата съпричастност. Особено „Церемонии“ от Бритън, където сочният сопран на Емилия Максимова и мецосопраното на младата студентка Веселина Зорова бяха използвани по безупречно убедителен начин. Изисканият съпровод на Ст. Славова допълваше изявата на Софийския камерен хор.

БОРИС МИХАЙЛОВ